

พระราชบัญญัติพิทักษ์อิศราภักษ์สุลตการ

พ.ศ. ๒๔๖๕

มีพระบรมราชโองการ ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาประชาธิปก พระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ดำรัสเหนือเกล้าฯ ให้ประกาศจงทราบทั่วกันว่า

โดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า คำภีร์สุลตการสำหรับของอันนำเข้ามา หรือของอันส่งออกนั้น ในเวลานี้เก็บตามความที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติสุลตการ

เล่ม ๔๓ หน้า ๓๓๖ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๔๖๕

พ.ศ. ๒๔๖๕ และตามพิกัตอัตราอันได้ใช้ตลอดมาหลายจำนวนปี มิได้มีแก้ไข จึงไม่ต้องด้วยความประสงค์และความเจริญ แห่งพระราชอาณาจักร ในบัตยุบ้นกาล และไม่เหมาะแก่ การค้า และการอุตสาหกรรมของชาติ ซึ่งได้เผยแผ่ ออกไปในสมัยนี้ สมควรที่จะแก้ไขเปลี่ยนแปลงพิกัตอัตรา นั้น เสียใหม่

และโดยที่ทรงพระราชดำริเห็นว่า ค่าภาษีขาเข้าสำหรับ น้ำสุรา เหล้าไวน์ และเหล้าเบียร์ ซึ่งในเวลานี้เก็บตามความ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๔ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ ภาษีชั้นใน จุลศักราช ๑๒๔๘ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระ ราชบัญญัติภาษีชั้นในแก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๖๐ และ พุทธศักราช ๒๔๖๗ นั้น สมควรต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลง เสียใหม่เช่นเดียวกัน และรวมไว้ในพิกัตอัตราภาษีศุลกากร ใหม่ด้วย

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้า ฯ ให้ตราพระราชบัญญัติไว้ โดยบทมาตราดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติพิกัต อัตราภาษีศุลกากร พุทธศักราช ๒๔๖๕

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๓ หน้า ๗๓๗

มาตรา ๒ ตั้งแต่วันที่ ๒๗ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕
สืบไป คำภาษีสุลกากรสำหรับสิ่งของต่าง ๆ อันนำเข้ามา
หรือส่งออก รวมทั้งคำภาษีสุลกากรสำหรับน้ำสุรา เหล้าไวน์
และเหล้าเบียร์ที่นำเข้ามานั้น ให้เรียกเก็บและใช้ตามพิกัด
อัตราอันได้จำแนกไว้ในใบแนบแสดงพิกัดอัตราต่อท้ายพระ
ราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓ บันดาคำภาษีสุลกากรสำหรับสิ่งของอันนำเข้ามา
หรือส่งออก รวมทั้งน้ำสุรา เหล้าไวน์ และเหล้าเบียร์ ที่นำ
เข้ามา ซึ่งได้ระบุไว้ในพิกัดอัตรา หรือในใบแนบ หรือใน
ประกาศใด ๆ นับถึงวันประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้
ให้เป็นอันยกเลิกเสียทั้งสิ้น และให้ใช้อัตราคำภาษีอันได้
ระบุไว้ในใบแนบแสดงพิกัดอัตราต่อท้ายนี้แทน

มาตรา ๔ ให้เสนาบดีกระทรวงพระคลังมหาสมบัติ เป็นผู้
รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ประกาศมาณวันที่ ๒๖ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๖๕ เป็นปี
ที่ ๒ ในรัชกาลปัตยุบันนี้

ใบแนบ

แสดง

พิกัดอัตราภาษีศุลกากร

(๑) ภาษีขาเข้า

อัตราค่าภาษี

๑. เหล้าเบียร์	ตามราคาร้อยละ ๑๒
๒. เหล้าไวน์	ตามราคาร้อยละ ๑๒
๓. น้ำสุราทุกชนิด นอกจากเหล้าเบียร์
เหล้าไวน์	ตามจำนวนแอล
กอฮอล์บริสุทธิ์
ลิตรละ ๒ บาท
๕๐ สตางค์

หมายเหตุ ให้เรียกค่าภาษีตามส่วน

ร้อยละของแอลกอฮอล์บริสุทธิ์ที่ชั้นสุตรได้

ด้วยเครื่องแอลกอฮอล์เมตรของ

เกล็ดสัก แต่ค่าภาษีที่เรียกเก็บอย่าง

ต่ำที่สุดนั้น ต้องไม่น้อยกว่า ๑๐ สตางค์

ต่อหนึ่งลิตรของน้ำสุรา

๔. น้ำมันเคอโรซิน	กัลัน (๔.๕๔๖ ลิตร)
ละ ๑๐ สตางค์ |
|-------------------------|------------------------------------|

๕. น้ำมันเบนซิน กาลัน (๔.๕๔๖ ลิตร)
ละ ๒๐ สตางค์

๖. ไม้ขีดไฟทุกชนิด

(ก) ถ้ายันจุดสักขีดตัวสักหนึ่ง

มีจำนวนไม่เกินร้อยอัน ร้อยก๊ก

๓๐ สตางค์

(ข) ถ้ายันจุดสักขีดตัวสักหนึ่ง

มีจำนวนเกินกว่าร้อยอัน ร้อยก๊ก

๓๐ สตางค์

ก๊ คิดค่าภาษีเพิ่มขึ้นดังนี้ คือ

จำนวนไม้ขีดที่เกินกว่าร้อยอัน

ในก๊กหนึ่ง เพิ่มค่าภาษีขึ้น

ทุก ๆ ๕๐ อันหรือเศษ

ของ ๕๐ อัน ร้อยก๊ก ๑๕ สตางค์

๗. นำตาลรวมทั้งคลุโกส แต่ไม่

รวมสัมรินเข้าด้วย กิโลกรัมละ ๓ สตางค์

๘. फिल्मภาพยนตร์ (ชนิดปอส์ตีฟ)
มีภาพซึ่งจะได้ล้างแล้วหรือไม่
ก็ตาม และนำเข้ามาเพื่อ
แสดงภาพ หรือเพื่อแสดงให้คนดู กว้างตามขนาดนิยม
ด้วยประการใด ๆ โดยอาศัย ๓.๔๕๒๕ เซนติเมตร
เครื่องฉายภาพหรือเครื่องอย่างอื่น (๑ $\frac{3}{8}$ นิ้วฟุต)
ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน ๓๐.๔๘ เมกซ์ (ร้อยฟุต)
คือ ๓๐ สตางค์
๙. ยานพาหนะที่สี่ ยานพาหนะ และ
ยานพาหนะที่ได้ทำงานทุกชนิด ตามราคาซื้อขายละ ๒๕
๑๐. รถยนต์และรถจักรยานยนต์
เครื่องที่ต้องใช้สำหรับรถ ซึ่งนำ
เข้ามาพร้อมกับตัวรถ และ
บันดาของสำหรับใช้เป็นส่วนแห่ง
รถยนต์และรถจักรยานยนต์
รวมทั้งภายนอกและภายใน ตามราคาซื้อขายละ ๑๐
๑๑. บันดาของอย่างอื่นซึ่งมิได้กล่าว
ไว้ข้างต้น และมีได้รวมอยู่ใน
บัญชีของที่ยกเว้นค่าภาษีซึ่ง
กำหนดไว้ต่อไป ตามราคาซื้อขายละ ๕

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๔๖๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๓ หน้า ๗๔๑

ของขังยกเว้นค่าภาษีขาเข้า

๑. ชีรัม วิกสัน และแอนติตอกสัน
๒. ควินนิน และ แอลกาลอยด์อื่นของเปลือกขิงโกนา
๓. นาอ้อย
๔. ตัวอย่างสินค้าซึ่งใช้ได้เฉพาะเป็นตัวอย่างเท่านั้น
๕. ของที่ใช้ในการแสดงละคร หรือการแสดงอย่างอื่น ๆ ที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้แสดงที่ท่องเที่ยวนำเข้ามาในประเทศไทย สยามเป็นครั้งคราว
๖. สมุดหนังสือ หนังสือซึ่งออกตามเวลาที่กำหนด หนังสือพิมพ์ แบบเพลงที่พิมพ์ขึ้น แผนที่ทะเล แผนที่ และใบพิมพ์ประกาศแจ้งความ
๗. เนื้อเงินเนื้อทอง เหรียญเงินเหรียญทอง และทองใบ
๘. หีบห่อของคนโดยสารซึ่งนำเข้ามาพร้อมกับตนสำหรับใช้ส่วนตัว (นอกจากน้ำสุราและล้อเลื่อนที่ใช้กำลังเดินด้วยเครื่องยนต์)

หมายเหตุ ข้อยกเว้นนี้ให้รวมของที่ใช้แล้ว และเป็นสมบัติส่วนตัวของผู้โดยสารโดยแท้ ซึ่งส่งเข้ามาจาก

ทำหรือจากเมืองที่ผู้โดยสารได้อยู่ก่อนที่เข้ามาในประเทศไทย
สยาม และเข้ามาถึงภายหลังตัวผู้โดยสาร ไม่เกิน
กำหนดเวลาดังต่อไปนี้ คือ

ถ้ามาจากประเทศเสตรัตเสตเติลเมนต์

สหรัฐอเมริกา และอินโดจีน..... กำหนด ๒ สัปดาห์

ถ้ามาจากภาคอื่นในทวีปเอเชีย.... กำหนด ๕ สัปดาห์

ถ้ามาจากทำหรือประเทศอื่น ๆ... กำหนด ๑๐ สัปดาห์

๕. ไหมดิบ สำหรับใช้ทำเป็นเส้นไหม หรือใช้ทำเป็นเครื่อง
ทอต่าง ๆ ได้

๑๐. ของส่งออกซึ่งนำกลับเข้ามาภายในเวลา ๕ ปี โดยไม่
เปลี่ยนรูปแลลักษณะ และในเวลาที่จะส่งออกนั้น ได้รับ
ใบรับรองสำหรับการนำกลับเข้ามา

หมายเหตุ ถ้าของซึ่งได้ยกเว้นค่าภาษีตามความแห่งข้อ ๕

ข้างต้นนี้ ได้ขายหรือได้จำหน่ายไปในประการใด ๆ อัน

มีต้องด้วยลักษณะแห่งการยกเว้นค่าภาษีแล้วไซ้ ของ

นั้น ๆ จะต้องเป็นของที่ต้องด้วยพิกัดภาษีซึ่งใช้อยู่ในเวลา

ที่ได้ขายหรือจำหน่ายไปนั้น

(๒) ภาษีขาออก

อัตรากำภาษี

๑. ข้าวเปลือก.....	หาบละ ๑๓ สตางค์
๒. ข้าวกล้อง.....	หาบละ ๑๘.๕ สตางค์
๓. ปลายข้าวกล้อง.....	หาบละ ๘.๕ สตางค์
๔. ไร่ข้าวกล้อง.....	หาบละ ๘.๕ สตางค์
๕. ข้าวขาว.....	หาบละ ๑๗.๕ สตางค์
๖. ไร่ข้าวขาว.....	หาบละ ๑๗.๕ สตางค์
๗. ปลายข้าวขาว.....	หาบละ ๑๗.๕ สตางค์